

NÓI VÒNG TAY LỚN ... Cuộc Họp Mặt Đầu Tiên của Liên Ca Đoàn Y Nhã – Melbourne, Tiểu Bang Victoria

Chúng tôi lái xe đi vào con đường đồi núi chập chùng của vùng Lysterfield thật nên thơ của một buổi sáng tinh khôi hình như chưa có nhiều nắng, Thiên nhiên vẫn còn trong một màu xanh dễ thương và trong lành, nhìn quanh đâu cũng thấy những cây cỏ như đang vươn lên mang một sức sống tự nhiên và mang nhiều hy vọng cho muôn loài. Nhìn đồng hồ trên xe đã 9 giờ sáng rồi, tôi nghĩ thầm trong bụng, á chà! Giờ này thì còn sớm chán vì hôm nay là ngày nghỉ Melbourne Cup, chắc là ai cũng đến trễ vì còn phải ngủ nướng chứ ..! Nhưng tôi đã lầm, khi lái xe vào đường Lysterfield tôi thấy tám biển Auxilium College (Học viện của Nhà Dòng Salesian Donbosco), tôi nhìn sang ngọn đồi bên tay phải, xa xa đã thấy các đoàn xe lũ lượt đang theo nhau tiến vào địa điểm sinh hoạt, Car park gần như đã chật cứng và các xe đến sau hình như phải đậu bên lề trên các bờ cỏ....!

Vào đến nơi tôi đã thấy một chiếc xe Bus khổng lồ đậu bên trái từ bao giờ và mọi người đã xuống khỏi xe, tiếng cười nói huyên náo của người lớn, trẻ em như đang lồng vào không khí ở đây, các loài Chim chọt vang tiếng hót gọi nhau như sững sờ ngạc nhiên lắm, vì chẳng bao giờ thấy một ngày mà có nhiều người đến thăm nơi đây như vậy! Tôi tò mò quan sát mãi và hỏi thăm mới biết được là chiếc xe Bus đã đến đây từ lúc 8 giờ sáng và đã khởi hành từ miền đất xa xôi nghe đâu là từ Sunshine or St. Albans gì đó. Oh My God! Vậy thì mấy giờ quý anh chị em Ca Viên xuống khỏi giường? Và mấy giờ thì quý anh chị khởi hành từ trên đó? Tôi đã thực sự khâm phục quý anh chị này và xem mình như là một người lười biếng nhất... wow... khâm phục, khâm phục .

Đi vào đến trong sân trước cửa của Nhà Dòng, tôi lại bị tấm Band roll làm chói mắt vì bởi hàng chữ in đậm ...**Nói vòng tay lớn ... Liên Ca Đoàn Y Nhã.**

Chu choa, anh chị nào đã hy sinh mà làm tấm biển như gọi lên một sự hiệp nhất, yêu thương, cùng nối một vòng tay để đóng góp một sức sống mới cho các Ca Đoàn thuộc Tiểu Bang Victoria. Mấy tháng trước đây, tôi đã được anh Ca Đoàn Trưởng loan báo về việc thành lập LCD Thánh Y Nhã tại thành phố Melbourne, thuộc Tiểu Bang Victoria với mục đích để kết tình thân giữa các Ca Đoàn với nhau, mà sau gần 3 thập niên hình như chưa thực hiện được. Và mục đích kế tiếp là để cùng nhau học hỏi và trao đổi kinh nghiệm về Thánh Nhạc trong việc Phụng Tự trong các Cộng Đoàn, Giáo Đoàn được khởi sắc hơn. Trước mắt là Đại Lễ các Thánh Tử Đạo VN sẽ được tổ chức vào ngày Chúa Nhật 26-11-2006 sắp tới đây, tại Nhà Thờ Chính Tòa Saint Patrick - Melbourne. Đại Lễ này sẽ được Đức TGM Melbourne chủ Tế cùng toàn thể Quý Cha VN, Quý Tu Sĩ và toàn thể Cộng Đồng Công Giáo VN tại TB Victoria. LCD thánh Y Nhã sẽ chịu trách nhiệm về hát Lễ, nên đã có chuẩn bị từ những ngày đầu phôi thai của LCD. Các anh chị đại diện cho các CD đã có vài lần họp mặt với nhau để cùng bàn thảo và đi đến quyết định cho đường hướng, Tôn Chỉ và Mục Đích của LCD.

Sự nâng đỡ, yêu thương và tích cực nhất là từ nơi Quý Cha, quý Sơ, đã giúp anh chị em phấn khởi và hăng hái trong trách nhiệm này, cụ thể Cha Võ Thanh Xuân, Cha Lê Minh Sơn, Cha Vũ Chí Hỷ, Cha Nguyễn Văn Long, Cha Trần Mạnh Hùng, Cha Lê Thành Nhân, Cha Trần Công Linh, Cha Vũ Phước Hiến, Cha Nguyễn Xuân Tiến và quý cha khác nữa... còn Quý Sơ thì luôn luôn ủng hộ hết mình cho việc phục vụ chung này. Sơ Kim Anh, Sơ Thiên Lan, Sơ Therèse Trang, Sơ Đào ... Ôi thôi, khi thấy các đồng bào Tu Tri hy sinh như vậy các anh chị em trong các Ca Đoàn thực sự mà nói như Điều gặp (bão) gió, vươn cánh bay lên cao ngay, tuy cuộc sống vẫn có nhiều vất vả và lăn lộn với Gia Đình và bản thân, nhưng vẫn cảm thấy cần một niềm vui Tận Hiến cho đời mình, nhất là khi biết mình phụng vụ Chúa và Tha Nhân bằng chính giọng Ca của mình mà Chúa đã ban.

Mở đầu cho ngày họp mặt Nối Vòng Tay Lớn của LCD Y Nhã. Anh Thắng đã điều họp mọi người trong khuôn viên của sân trước dưới tấm biển ngũ Thân Thương như nói lên với cả tâm tình. Lúc này hầu như tất cả các Ca Viên của các CD cùng với các con em của mình đã chụp chung những tấm hình để đời trong sự quây quần và vui vầy bên nhau. Cha Hùng đã bị bắt cóc và bị bỏ vào giữa đám đông nên không dám nhúc nhích, Cha Tiến không biết trốn ở đâu mà kiếm hoài không thấy.... lúc bấy giờ Cha Xuân, Cha Sơn và Cha Nhân còn đang trên đường đến... vì đi (đậu phụng) lạc...!! Sau khi chụp hình xong, chúng tôi đã được các anh quản trò mời vào sân cỏ xanh bên trong và bắt đầu cất cao bài hát Nói Vòng Tay Lớn, tay cầm tay, vai sát vai miệng cười hát thật huyên náo vừa đi vừa hát theo điệu nhạc... *Rừng núi giang tay nối lại biển xa ta đi từ miền hoang vu vượt hết núi đồi...*

Anh chị em nào mà tính tình nhút nhát lúc này cũng phải vượt khỏi chính con người của mình, vì tính mắc cỡ đã biến đi đâu mất rồi, chỉ còn lại những tiếng hát và tiếng cười thân thương, các bài hát mở đầu đã đưa mọi người từ xa lạ đến thân thiện, từ nhút nhát đến mạnh dạn, cái không khí của sự hòa hợp làm cho người ta dễ chịu biết bao? Có bao nhiêu khuôn mặt thì lúc này trở thành bấy nhiêu những bông hoa tươi cười đang khoe hương sắc.

Tôi có cảm giác là mặc dù trời hôm nay có phần hơi lạnh lạnh, gió thổi về trên đỉnh đồi Lysterfield, nhưng không cản được hơi ấm của anh chị em đang truyền sang cho nhau qua những bài hát và cử động nối liền nhau. Sau các bài hát và trò chơi Warm up, anh Thắng CĐ Thánh Linh đã đại diện Ban tổ chức ngày họp mặt “Nối vòng tay lớn” chào mừng Quý Cha, quý Sơ và giới thiệu đến mọi người thành phần tham dự của các Ca Đoàn Nào là CĐ Thánh Gia, CĐ Hoan Ca, CĐ Tình Mẹ, CĐ Thánh Linh, CĐ Cung Chiều, CĐ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, CĐ Martinô, CĐ Phêrô, CĐ Phanxicô Ca Đoàn nào cũng quây như nhau, các anh chị em đại diện các Ca Đoàn lần lượt giới thiệu thành phần Ca Đoàn của mình, và đã được mọi người ủng hộ nhiệt liệt, Anh Cường quản trò đã làm cho một cái băng reo để hoan hô sau mỗi lần giới thiệu... ù ù ù... ú ú ú... à à à... chào Ca Đoàn.....! vỗ tay. Nhìn quanh vòng tròn con số các Ca Viên của LCD Ý Nhã đã lên đến gần 180 người.... wow... đông ơi là đông ... đó là chưa kể các con em của các anh chị ca viên đưa tới, có khoảng 60-70 em trẻ đang được anh Cận CĐ Cung Chiều “dụ dỗ” trong phòng sinh hoạt.... “em có Ba là Em có Má...” vậy quý anh chị mới có thời gian cho nhau được trọn vẹn. Nói thật ra là LCD Ý Nhã, hầu hết các ca viên đã bước vào tuổi từ Tứ tuần đến Ngũ tuần rồi, nên đi đâu cũng có con cháu, ý quên

con cái đi theo trên Rờ Moọc lại kéo theo một vài babies nữa là thường, thật là bon chen hết chỗ nói luôn! Số ca viên còn lại thì còn độc thân tại chỗ, Tu cũng muốn đi, nhưng lấy Chồng lấy Vợ cũng ham lắm, thấy Sơ Thiên Lan hát hay, nhạc lại giỏi, Cô nào Cô nấy muốn đi Tu khuất mắt cho rồi... nhưng khi nhìn lại các Babies của các anh chị Ca Viên lớn tuổi dễ thương quá, lòng cũng thòm thèm nên bây giờ đang đứng trước ngã ba đường..... hu... hu ..!

Chúng tôi bước vào chương trình sinh hoạt chính thức trong ngày, ban Quản Trò thật là xuất sắc, không ai nói với ai, các anh chị đã chia nhau điều khiển và làm quản trò, tiến cười mỗi lúc càng to hơn, làm cho Lũ Chim trời cũng không dám đến gần nữa... anh Huy, anh Quân, anh Cường, anh Cẩn, chị Hồng, anh Minh, anh Tâm... đã mang nhiều niềm vui khó quên cho mọi người, không may cho Cha Hùng bị làm người con đứng giữa không biết xử làm sao? “Mẹ chui con cũng chui theo, con nấy cù nèo con kéo Mẹ ra...” bò trên cỏ, Cha đã làm dơ bộ đồ vía nhưng Cha cũng chơi luôn... cùi rồi không sợ lở nữa....!

Bây giờ tôi mới thấy bóng dáng của Cha Xuân, Cha Sơn, Cha Nhân, vậy là chúng mình đã có 5 Cha đến ủng hộ, Cha Sơn cũng nổi máu anh hùng của Nhà Mô Phạm ra cho chơi trò chơi Thầy Giáo...bảo..làm...! Ôi dzui quá xá là dzui, cảm ơn Cha. Tất cả anh chị em chúng tôi đã chơi vui quá mà quên cả đói bụng, lúc đó đã đến giờ ăn trưa, ai nấy vội vã ngồi quây quần bên nhau theo từng CĐ và đem Menu ra khoe.....! đúng là dân Mít,, Menu cũng giống nhau ghê lắm ... Cơm chiên dương Châu, ăn với Xi Dầu, Mì xào đồ biển loáng thoáng mới thấy tôm..... Bánh mì nhồi thịt nguội bỏ ớt bỏ rau, rắc tiêu rắc muối... oh yummy. Có anh chị CĐ nào đó còn làm cả Lẩu “Dê” mang theo nấu ở trong nhà bếp, tôi đi ngang qua mà không dám vào “ăn ké” thấy mùi thơm bốc khói ... lưỡng lự mãi cũng bậm bụng bước vào, nhưng khi đến bên nồi thì chỉ còn nồi không thôi! Ôi đau khổ biết bao...!

Bữa ăn đầy tình người, chỗ nào cũng có đồ ăn, chỗ nào cũng mời mọc rất thật tình “Bác vào đây xơi cơm đã, nhà em chỉ có cơm dưa muối thôi ... nhìn kỹ mới thấy đâu phải dưa muối mà là các loại Sơn Hào Hải Vị, thật là đám nhà Giàu có khác. Miệng còn đang nhai bánh Mì ăn chưa xong, chúng tôi đã nghe thấy tiếng hát trong treo của các chị, các anh trong Các CĐ đang xúm nhau lại bắt đầu chương trình nhạc Trẻ, đặc biệt nhất là người MC đẹp trai, tóc trên đầu muối nhiều hơn Tiêu, đó là Cha Hùng, Ngài giới thiệu thật duyên dáng, Cha Tiến, cha Nhân, cũng nhào Dzô làm Ca Sỹ đăng ký hát các bài về tình yêu.... đứng xa xa Sơ Thiên Lan, Sơ Kim Anh lắm bậm hát theo... “tôi muốn mình tìm đến thiên nhiên, tôi muốn sống như người Sơ Hiền...” Lúc này Cha Xuân đã lên đường về nhà vì tuổi Già sức yếu, lại bị Hay Fever nó vật, thờ không muốn nổi nữa ...

Hát Cho Nhau Nghe:

chương trình
nhạc trẻ do
Liên Ca
Đoàn Y-Nhã
Phụ Trách

Các tay Đờn đã lên phím đàn để đệm nhạc cho các bài hát đang được mọi người cất cao, chúng tôi đã chia ra làm hai nhóm, một nhóm nam và một nhóm nữ để hát đua, cuốn nhạc trẻ phổ thông gần 200 bài hát đã được CĐ Thánh Linh in ấn cẩn thận, và hôm nay ngày đầu tiên được đem ra trình làng, ai nấy mới đầu cũng ngại không dám hát lớn, khi đã có đà nhất là các Cô lên mặt làm dữ.... Bang Bang... Em bắn ngay Anh Bang Bang, anh ngã trên sân Bang Bang... ta sẽ không quên bao giờ. Thấy các Cha, Cha nào cũng đẹp trai, nên có một Cô đề nghị hát bài Hát “Vì Đó là Cha” - “Không cần biết Cha là ai... không cần biết Cha tu từ đâu ... không cần biết Cha ngày sau... con yêu Cha.... Oh NO! Sao mà bạo miệng thế, chết xuống địa ngục đây. Bè bên Nam cũng không chịu thua, cũng cất tiếng hát.... không cần biết Sư là ai... không cần biết Sư Tu Dòng chi.... Yêu Sư khi chỉ biết đó là Sư..... Oh my Goodness. Bài hát đã làm cho Sư Kim Anh, Sư Thiên Lan, Sư Đào quê đỏ cả mặt mũi, cùng cầm tay nhau chạy mau vào Nhà Nguyễn cầu cứu đến Chúa... ha ... ha dzui là dzui quá. Quá trưa một chút, chúng tôi được Cha Hùng giới thiệu Sư Therèse Trang từ Dòng Kín đã đến ủng hộ chúng tôi, thật là quý hoá thay, Sư ăn nói nhỏ nhẹ, mặc áo Dòng phủ kín từ đầu đến chân, đúng là Dòng “Kín” có khác.

Các trò chơi khác vẫn được tiếp tục giới thiệu đến với chúng tôi và lại một lần nữa, tất cả chúng tôi được chia ra làm 4 đội để thi đua, nào là phải bò lê bò càng và nặn

óc đề viết các lời hát trong các Bài Thánh ca phổ thông... đúng là khi vội vàng vừa thở vừa viết, ai cũng viết trật lất hết trơn. Tiếp đến, là phần kéo dây trên sân cỏ của Nhà Dòng, đội nào đội nấy ra sức kéo cho thật là khỏe, các chị cũng sẵn tay áo nhào vào kéo chung, nhiều chị đã quá mệt và mất cả giày nhưng tay vẫn kéo, miệng vẫn la... C'mon... Cho đến khi ông Frank người làm vườn của nhà Dòng làm cụt hứng... đúng là đồ chết tiệt, người ta đang hăng hái như vậy mà không biết điều chút nào.... ông la cho một mẻ thật là què quá trời luôn, chúng tôi cũng sợ ý là từ sáng sớm vì vui quá nên quên mất sân Cỏ (non) mới được chăm bón, sáng đến giờ đã chịu đựng hơn 400 bàn chân dẫm lên thì còn gì là cỏ với hoa.... đã làm lòng Ông tan nát... sorry... sorry.

Chúng tôi không bỏ cuộc, không để mất những giây phút thân thiện bên nhau, chúng tôi liền kéo nhau ra phía sân trước, với thêm xi măng bằng phẳng như mời gọi tiếp tục chơi, vui ghê! Lần này thì phải công nhau lên.... bạn thử nghĩ xem, 14 người trong một đội mà anh quản trò ra lệnh là chỉ có 8 chân đứng dưới đất thôi thì phải đứng làm sao? Vậy là chúng tôi đã gồng gánh và bế nhau lên, công nhau lên và phải đứng 1 (giò) chân. Chẳng thấy què gì hết trơn, có nhiều Cô đã nhảy lên lưng anh nọ tính bỡ, nhiều chị còn đòi bế trên tay nữa, cũng may không có Cô nào trên 70 kí lô... miễn sao đội mình được thắng cuộc, đúng là tinh thần đoàn kết làm cho ta quên đi những ích kỷ mưu lợi riêng tư, nhưng biết nghĩ cho đại cuộc, nghĩ cho việc chung... thật là nhiều ý nghĩa.

Hình như đến lúc này rồi, cuộc vui cũng chưa muốn chấm dứt, nhưng thời gian thì không cho phép, chúng tôi được anh đại diện loan báo là xin mọi người nghỉ ngơi để chuẩn bị cho Thánh Lễ. Mọi người đã được nghỉ giải lao và sau đó được mời vào Nhà Nguyện, vài phút trôi qua để chuẩn bị và như lắng đọng những tâm tình của một ngày vui, chúng tôi lại quây quần bên nhau trong ngôi nguyện đường để dâng lời tạ ơn. Ngôi nguyện đường của nhà Dòng thật dễ thương, nhìn trên bàn Thờ, Hoa Nến đã được trưng bày sẵn sàng, bên cánh trái Cung Thánh có Thánh Giá đứng sừng sững một mình, thật cô đơn được làm bằng một loại gỗ gì đó, mà trông đơn sơ lắm. Tôi cảm thấy lòng mình se lại vì Yêu Chúa, đúng là dấu ấn của Tình Yêu, Ngài đã chết cho Bạn, cho Tôi và cho mọi người. Tiếng đàn và tiếng tập hát của anh Ca Trưởng Lộc đã đưa tôi về với khung cảnh Thánh Lễ, dễ thương hết sức khi thấy mọi người đã không ngần ngại, khi ngồi bên nhau trên thềm của nguyện đường để dâng Lễ tạ ơn.

Tiếng hát đã cất cao trong niềm vui lên đường với Chúa và Quý Cha đã tiến ra để cùng hiệp dâng lên lời Tạ Ơn.... “Vui mừng khi người ta bảo tôi, ta về thăm nhà Cha Chúng ta....” Trong bài giảng Cha Hùng đã làm cho tất cả mọi người ngạc nhiên với phần chia sẻ của Cha rất thực tế, một cây thì mềm yếu, nhưng mười cây thì vững chắc. Một cậu bé đã được Cha mời lên bẻ dùm một cây dứa ...oh dễ ợt, 2 cây cũng dễ lắm, nhưng khi Cha đưa một bó dứa khoảng 20 cây chập lại, anh ta lắc đầu chịu thua, tôi quan sát và thấy nhiều trẻ em chăm chú và nhận ra được ý của Cha đã gật đầu đồng ý. Vâng! chỉ khi nào chúng ta liên kết mật thiết với nhau mới có thể làm nên một sức mạnh phi thường, mà không một quyền năng nào có thể phá đổ được, một bài giảng thật quý giá cho chúng con là những thành viên của LCD Y Nhã trong ngày họp mặt đầu tiên này, Cảm ơn Cha Hùng thật nhiều.

Thánh Lễ đã kết hợp chúng tôi thật trọn vẹn qua Lời và Máu Thịt của Ngài. Tạ ơn Chúa đã ban cho chúng con có nhau để cùng hợp sức xây dựng Nước Trời tại nơi đây. Sau Thánh Lễ, anh Đạo đã đại diện cho anh chị em LCD Y Nhã ngỏ lời cảm ơn Quý Cha, Quý Sơ đã cùng nâng đỡ và đồng hành với LCD chúng con. Điểm đặc biệt nhất là LCD đã không tốn Tiền xin Lễ, mà lại còn được nhận quà từ nơi Quý Cha thật đúng là khi cho đi chính là lúc được nhận lãnh, Các Cha khôn quá chừng luôn.... cho quà chúng con nhưng đòi hỏi chúng con phải đáp trả lại bằng sự Hiệp Nhất và Yêu Thương, chúng con đọc được từ những ánh mắt của Quý Cha và Quý Sơ mà.

Thế là hết một ngày cho nhau, cuộc hẹn hò nào cũng có những vắn vương, vui buồn để nhớ mãi lúc bên nhau, mong lại được gặp lại nhau, mong lắm, mong những ngày LCD sẽ tổng dợt với nhau bên sự chăm sóc thật dịu dàng và chuyên nghiệp của Sơ Thiên Lan..... chắc chắn ngày Đại Lễ các Thánh Tử đạo VN năm nay sẽ mang lại nhiều ấn tượng đẹp cho mọi người. Một LCD mới được khai sinh và mang một cái tên thật đẹp... **Y-Nhã** .

Mọi người cùng nhau dọn dẹp khuôn viên của Nhà Dòng, trong ngoài các phòng ốc và hành lang lối đi được khang trang như cũ, Cha Sơn đã cùng với vài anh em hy sinh tột độ là xung phong tuyên đầu ... clean up các nhà vệ sinh, nghe đâu có 1 anh nhất định không chịu ra về cho đến khi các nhà vệ sinh được dọn sạch sẽ hơn lúc chúng ta mới đến, hoan hô tinh thần hy sinh và bác ái thật chân tình của anh.

Ra đến Carpark mọi người cũng vẫn còn lưu luyến nhau, trao cho nhau những gì mà “không thể giữ cho mình được... bánh mì, trái cây, nước uống... những lời chào tạm biệt thật nghẹn ngào.... những cái Hugs thật thấm thiết.... tiếng chia tay đã từ từ nhỏ dần khi xe bắt đầu lăn bánh. Ôi tuyệt quá Chúa ơi! Chúng con cảm tạ Chúa đã ban cho chúng con một ngày nghỉ thật ý nghĩa và đầy ắp niềm vui của yêu thương. Xin Chúa chúc lành cho mỗi người chúng con để nên Muối Mặn Ướt Đồi và nên Ánh Sáng chiếu soi gian trần tội lỗi.

Tôi lái xe ra khỏi khuôn viên của Nhà Dòng mà lòng không khỏi hụt hẫng vì dư âm của niềm vui vẫn còn vang vọng, người đã về nhưng hồn còn ở lại. Tôi đã bỏ quên con Tim của mình lại vùng đất Lysterfield chỉ vì nhận ra các anh chị em của LCD Y Nhã quá dễ thương.

Quang Minh MC (viết về một kỷ niệm đáng yêu).
Melbourne – Úc Châu, 18 tháng 11 năm 2006.